

(Време, 7.7.2011)

У апартману 2806 њујоршког хотела Софител, луксузног тридесетоспратног, с арт декоом и француским шмеком, близу Тајмс сквера, бродвејских театара, музеја и седишта корпорација, 14. маја око 13 часова укрстиле су се судбине веома моћног извршног директора ММФ-а, шездесетдвогодишњег Доминика Строс-Кана и тридесетдвогодишње собарице имигранткиње из Гвинеје. У следећих 45 дана два света, онај богати на врху и онај сиромашни на дну, откриваће своје мрачне тајне. Она је рекла својој надзорници, а касније и полицији да је око 13 часова по њујоршком времену ушла у Канову собу да је поспреми, мислећи да је већ испражњена, да је Кан изашао наг из купатила, јурио је по апартману, покушао да скине њене унихопке, насрнуо на њу у спаваћој соби, одвукао је у купатило и приморавао на орални секс. Тврдила је да је некако успела да се отргне и побегне. Кан се спаковао и кренуо на аеродром, а по томе што је у апартману заборавио мобилни телефон наметао се закључак да је журио. Ухапшен је 14. јула увече на њујоршком аеродрому "Кенеди" након што се укрцао у авион Ер Франса за Париз и, с лисицама на рукама, пред ТВ камерама, одведен је у затвор на острву Рикерс због сумње да је сексуално напаствовао црну собарицу хотела Софител два пута млађу од себе. Полиција је Кана сатима испитивала и прикупила медицинске и форензичке налазе, он је одлучио да не одговара на питања, а касније је изјавио да није крив. Није негирао да је имао сексуални однос са собарицом, али је рекао да није било насиља. Платио је кауцију од шест милиона долара да би био у луксузном кућном притвору у кварту Трибека у Њујорку, под електронским надзором, уз наоружано обезбеђење које је сам плаћао 250.000 долара месечно. Случај води канцеларија тужиоца дистрикта Менхетн Сајруса Робертса Венса јуниора (рођеног 14. јуна 1954), сина Сајруса Венса, америчког државног секретара у време председника Џимија Картера кога овде знамо као посредника у Босни. Адвокати обеју страна, а и медији, почели су одмах да копају по прошлости актера догађаја и тако се развијала врућа и контроверзна медијска и политичка тема о скандалу на врху, о женидбама, разводима и слатком животу високог друштва – а и о томе како сиротиња крши закон или очајнички покушава да превари "систем".

ФРАНЦУСКА ВЕЗА: Собаричини адвокати Кенет Томпсон и Даглас Вигдор, који се иначе баве случајевима везаним за људска права, унајмили су неког адвоката у Паризу да потражи жене које су можда биле Канове жртве, пошто је он наводно у Француској познат као "велики заводник". У међувремену, Тристан Банон, тридесетједногодишња француска књижевница и новинарка, најавила је да би могла да поднесе тужбу против Кана због, како тврди, сексуалног напада пре 10 година, када је радила интервју са њим. О томе је проговорила и 2007. године, баш некако у време када је обзнањена Канова кандидатура за директора ММФ-а, али тада није поднела тужбу зато што се њена мајка Ан Мансура, регионална саветница у Социјалистичкој партији, жалила да ће јој ћерка због тога покварити односе са Строс-Каном. Лист "Либерасион" је тада писао да однос Строс-Кана са женама представља "реалан проблем", да је он "навалентан" и да се његове акције често граниче са узнемиравањем, а да је то покривено велом ћутње. Доминик Строс-Кан се три пута женио, први пут 1966. године са Хеленом Дума, други пут 1983. са новинарком Брижит Жилемет, по чијем је савету обријао браду и променио начин одевања. С њом је 1985. добио ћерку Камилу, а 1989. ушао је у везу са Ани Синклер, што је тадашњи француски председник Франсоа Митеран наводно сазнао и коментарисао са сарадницима, па су се Доминик и Ани, окончавајући претходне бракове, коначно венчали 1991. Ани Синклер је богата наследница уметничких творевина и бивша француска телевизијска звезда: средином 90-их била је популарна као водитељка политичких ток-шоу емисија на ТФ1 – која ју је због конфликта интереса (Кан је био министар финансија) склонила са екрана и послала да води тада мало важно интернет одељење. Оставила је новинарство и специјализовала се за политички коучинг (тренинг политичара да открију своје могућности у јавности; види Новогговор из прошлог броја). Кад је избила афера у Њујорку, француски "Експрес" је питао Ани Синклер о Кановом заводништву, а она је одговорила да је на то поносна, да је за политичара важно да заводи, те да док он заводи њу заводиће и она њега. Изјавила је да остаје уз свога мужа и да ниједног тренутка није веровала у оптужбе против њега. Пре три године било је откривено да је Кан имао везу са колегиницом Пирошком Нађ из ММФ-а. Бранио се тврдњом да није знао да ради било шта погрешно, а колегиница је убрзо променила радно место – отишла је у Европску банку за обнову и развој (ИБРД). У медијима су почеле спекулације о томе ко је "случајем собарица" сместио Доминику Строс-Кану, бившем професору економије у париској Школи за политичке науке, бившем министру, који је у Француској, иначе, важио за могућег кандидата социјалиста на председничким изборима 2012. Међу светским лидерима у верзију о силовању собарице први је изразио сумњу руски премијер Владимир Путин, рекавши да не може да поверује да се то догодило тако како је представљено. Путин верује да је Доминик Строс-Кан жртва закулисне конспирације, али не зна тачно политички мотив. Кан је иначе пре хапшења изјављивао да верује да Путин активно кује заверу да би га сменио с чела ММФ-а. Како је писао европски "Тајмс", и француски социјалиста Клод Бартолоне је изјављивао да су се Руси, посебно Путин, удружили с Французима да покушају да Кана најуре из ММФ-а, како би га зауставили у трци за француског председника. Занимљиво је да је "Либерасион" 28. априла 2011, две недеље пре афере, објавио изјаву Строс-Кана да се "боји да ће његов политички опонент, Никола Саркози, покушати да га компромитује помоћу лажног силовања". Строс-Кан је са своје стране унајмио тим бивших агената ЦИА

и медијске саветнике за дугу судску битку.

ПОЗОРИШНИ ПУЧ: Они су копали по биографији црне собарице, али десило се нешто што француска штампа назива "позоришни пуч", преокрет у самом тужилаштву. "Њујорк тајмс" пише да су правници канцеларије тужиоца дистрикта Менхетн у почетку били уверени да имају случај – трагови сперме нађени у апартману, огреботине по дојци и интимним деловима тела потврђивали су верзију собарице чијим сузама су веровали. Однос тужилаштва и наводне жртве напаствовања, који је у почетку одисао поверењем, погоршан је касније када су саслушања постала трауматична. Собарица је током испитивања у тужилаштву мењала своју причу: прво је рекла да је после напаствовања побегла у ходник и ту сачекала да Доминик Строс-Кан уђе у лифт, па случај пријавила надзорници, која је убрзо наишла; а онда је испричала да је после наводног напаствовања напустила апартман 2806, отишла у апартман 2820 и очистила га, па се опет вратила у апартман 2806. Адвокат тврди да се она тако понашала у шоку и страху: "Није знала шта да ради. Није желела да изгуби посао. Знала је да ће супервизорка моментално доћи на спрат, па је ушла у другу собу..." У Канов апартман се, по адвокату, вратила у пратњи надзорнице која је сама хтела да види "место злочина". Током унакрсног испитивања у тужилаштву собарица се једном онесвестила, а после једног незгодног питања она се чак бацила на под. Током истраге тужилаштво десет дана није могло да принуди жртвиног адвоката да клијенткињу доведе на саслушање – тврдио је да је она у то време лечила повреду рамена задобијену током напаствовања, коју раније није пријавила. Према детаљима из истраге које "Њујорк тајмс" објављује, испоставило се да је двадесет осам часова након што је пријавила напаствовање, собарица разговарала телефоном са својим дечком у једном имиграционом затвору у Аризони, ухапшеним док је у југозападном делу Њујорка мењао одећу с фалсификованим маркама из Чајнатауна за марихуану. Тај дилер је ухапшен због поседовања око 180 килограма марихуане. "Не брини, тип има много новца, знам ја шта радим", рекла му је преко телефона на дијалекту фулани, што је снимљено и током истраге преведено. Тужилаштво га је повезало са собарицом када је у транскрипту прислушкивања његових разговора уочено да је он неком рекао да је његова пријатељица умешана у аферу Строс-Кана... Испоставило се да је затвореник у последње две године на банковни рачун собарице положио више готовинских уплата, укупно до 100.000 долара, и да није био једини. Депозити су полагани у Аризони, Џорџији, Њујорку и у Пенсилванији. Њујоршки таблоид "Дејли њуз" тврди да је реч о прљавом кешу. Испоставило се и да је собарица плаћала месечно стотине долара за телефонске рачуне за пет различитих телефонских компанија, а она је тврдила да има само један телефон. Даље се отишло спекулацијом у неким медијима да се француска обавештајна служба инфилтрирала међу особље хотела Софител да би напаковала аферу и да смо тако добили и силовану црну шпијунку.

НЕ ЛАЖИ У АПЛИКАЦИЈИ: Најгоре по собарицу је то што се посумњало да је лагала америчке власти да

Случај Доминика Строс-Кана: Секс, дрога и ММФ

Пише: Милан Милошевић
четвртак, 07 јул 2011 12:16
